

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSÁGNAK LAPJA

XI. évfolyam, 230. szám

Ara: 50 fillér

Péntek, 1955. szeptember 30.

MAI SZÁMUNKBÓL:

AZ ENSZ-KÖZGYÜLÉS TOVÁBBFOLYTATTA AZ ELŐTTE ÁLLÓ FELADATOK ELVÉGZÉSÉRŐL SZÓLÓ VITÁT (2. oldal)

MEGYÉNKBEN A KUKORICA-ÉRTÉKESÍTÉSI TERVET CSUPÁN KILENC ÉS FÉLSZÁZALÉKRA TELJESÍTETTÜK EDDIG (3. oldal)

SZÁMVETÉS A VASÁRNAPI RANGADÓ ELŐTT (4. oldal)

Az értelmiség becsületbeli ügye

Az évenként megismétlődő kölcsönjegyzés egész dolgozó népünknek, így a magyar értelmiségnek is becsületbeli ügye. Kétségtelenül áldozatot jelent ez valamennyiünknek, de ez az áldozat nem egyoldalú, mert követi az állam állandó anyagi és erkölcsi támogatása. Méltán kérdezzük: mikor adott Magyarország anynyi kutatási és munkalehetőséget, mikor nyújtott olyan anyagi megbecsülést az értelmiségnek, mint napjainkban? Országszerte rengeteg példája van e megbecsülésnek és támogatásnak. De szűkebb hazánk, Szeged területén is található igazolat rá, az egyetem épületeinek kibővítésében, s az évek során a tudományos munka segítésére felhasznált összegekben, körzeti rendelőintézetek kialakításában, vagy az üzemi egészségvédelem megszervezésében, a színház kamaraszínházal való bővülésében — amelynek állandó, önálló helyiséget a jövőben éppen az államnak kölcsönadott forintjainkkal biztosíthatunk majd — a pedagógusok életében pedig az új iskolákban, vagy a fizetésrendezésben.

Mindezek olyan tények, melyek az állam segítő szándékát bizonyítják. Eppen ezért becsületbeli ügye az értelmiségnek, hogy kölcsönadja államának forintjait minden eddigi segítségért.

De amellet, hogy a segítség viszonzása is a kölcsön, amellet nyilvánvalóan — mint minden kölcsön — a további támogatás szolgálatában is áll. Olyan befektetés, mely — amellet, hogy teljes mértékig visszatérül a kölcsönadónak — élete további javulását, munkája lehetőségeinek bővítését segíti majd elő. Kamatosan térül meg a kölcsönadott összeg, s az értelmiség alkotó munkáját segíti elő a jövőben, a következő öt éves terv során.

Az értelmiség meg is érti a kölcsönjegyzés jelentőségét. Bizonyítéka ennek, hogy számtalan példamutató jegyzést hozhatnánk fel a szegedi értelmiség köréből. A Szegedi Tudományegyetem rektora, Baróti Dezső egyetemi tanár a jegyzés első napján, kedden elősnek jegyzett intézetében — jóval havi keresetének összege fölött — hétezer forintot. Az egyetem Kossuth-díjas professzorai mindnyájan példamutatóan írták nevüket a jegyző-ívekre: Fodor Gábor kémikus professzor nyolcezer, Rédei Lajos matematika-professzor nyolcezer forintot jegyzett. A professzorok példamutató magatartása nyomán az egyetemi tanszemélyzet többi tagja is igen szépen, becsülettel tett eleget az állam kérdésének. Az Orvosegyetem dr. Kovács István docens ötezer, dr. Dirner Zoltán docens pedig négyezerkétszáz forintot jegyzett. Tegnap, csütörtökön reggel a Természettudományi Karról azt jelentették, hogy a létszám kilencvenhat százaléka jegyzett már, s eddig körülbelül 305 ezer forint gyűlt össze. Hasonlóképpen megnyugtató jegyzésekkel találkozunk a színház művészeinél is, ahol már kedden délig körülbelül százötven fő jegyzett mintegy százharmincezer forint értékben. Az ismert művészek közül Kátay Endre kétezerkétszáz forintot, Miklósy György kétezernyolcszáz forintot — fizetése összegénél hétszáz forinttal többet — jegyzett. Kormos Lajos és felesége Miklós Klára pedig külön-külön kétezerháromszáz forintot jegyeztek, többet, mint a fizetésük. De a szegedi pedagógusok is becsülettel teljesítik hazafias kötelességüket. A Tömörkény István Leánygimnázium tanárai például már kedden délelőtt kivétel nélkül jegyeztek és pedig igen áldozatkészen.

Végül még egy példát kell említenünk, mely úgyszólván kötelezi az értelmiséget: munkásságunk példája. Munkásosztályunk ma is első közt, példamutatóan adott kölcsön az államnak minden nélkülözhető forintot. Hasonlóképpen tettek a kulturális intézmények s az egyetemek munkásai és kiszűrésű dolgozói is.

Ezért is becsületbeli ügye az értelmiségnek ez a kölcsönjegyzés.

A Szegedi Ruhagyár dolgozói az Októberi Szocialista Forradalom 38. évfordulója alkalmából munkaversenyre hívják a szegedi üzemek dolgozóit Rendkívüli munkásgyűlés a Ruhagyárban

Csütörtökön délelőtt nagyszerű kezdeményezés született a Szegedi Ruhagyárban. Úgy kezdődött, hogy az üzem dolgozói már az első napon befejezték a VI. Békekölcsönjegyzést még hozzá legkiválóbban Szegeden: közel 1 millió forintot adtak a gyár dolgozói kölcsön az államnak, 591 forint volt a jegyzési átlag. A maguk teremtette győzelem jó hangulatot, lelkesedést árasztott az üzemben és újabb tettekre serkentette a Ruhagyár dolgozóit. A harcosok, akik éveken, hónapokon keresztül csatáztak azért, hogy az elmaradó gyárból élüzemet csináljanak, — és ezt sikerült is néki, a tervek ma már hónapról hónapra sikeresen teljesítik — most újabb harcra indultak: elhatározták, hogy az Októberi Szocialista Forradalom 38. évfordulója alkalmából, mint a hazafias kötelességük először eleget tevő szegedi nagyüzem, versenyre hívják a város minden üzemének dolgozóit.

A gyár vezetői az egyéni felajánlások és az évi terv teljesítéséért tett vállalások alapján elkészítettek egy felajánlási javaslatot a nagy ünnepre. 2 óra után a kultúrteremben összesereglettek a munkások, a műszaki dolgozók. Péter János elvtárs az üzemi pártbizottság titkára a békekölcsönjegyzésben elért sikerrel beszélt, aztán Nagy Ernő elvtárs a

gyár igazgatója ismertette a felhívás és a felajánlás szövegét.

Hatalmas kitörő taps fogadta a bejelentést, amely azt mutatta, hogy teljesen egyetértéssel a kezdeményezéssel valamennyi dolgozó. Egymás után szólaltak fel a munkások, a műszaki dolgozók, Bozó Béla, Tóth Mihályné, Tóth József, Kókainé, Kozmáné, Bujdosóné, Korányi Mátás, Korompál Magda ifjúmunkás, Szabó Sándor főmérnök, Lőrincz Lajos, Bene Lászlóné, — mindnyájan lelkesedtek a kezdeményezésért, büszkeségüket fejezték ki, hogy ők hívhatják versenyre a szegedi üzemeket. Ladányi Benedek elvtárs, a Városi Pártbizottság első titkára szövegezte a dolgozókhöz:

Köszönjük a párttagoknak és a pártönkivülieknek — mondotta a többi között —, akik kommunista módon dolgoztak, azt a segítséget, amit a kölcsönjegyzés munkájában a pártunk adtak. Azért sikerült ilyen szépen a békekölcsönjegyzés is, mert azok a célkitűzések, amelyeket a párt a dolgozók elé tár, — az a dolgozók saját érdekeit fejezi ki.

A munkásgyűlés nagy lelkesedéssel fogadta el a munkaversenyre szóló felhívást, amelyet a gyűlésen megválasztott küldöttek vittek el azokba a szegedi üzemekbe, ahol ugyancsak sikeresen befejezték a VI. Békekölcsönjegyzését.

A ruhagyári dolgozók felhívása

Mi, a Szegedi Ruhagyár dolgozói a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának felhívása alapján a VI. Békekölcsönjegyzésben egységesen vettünk részt és hazafias kötelességünknek az első napon példamutatóan eleget tettünk. Ezzel is hozzájárultunk, anyagi erőnk-höz mérten, pártunk és kormányunk célkitűzéseinek megvalósításához, a második öt éves terv megkezdése fel-tételeinek biztosításához.

Ezzel egyidejűleg elhatároztuk, hogy pártunk ez év márciusi határozatában megjelölt célkitűzések további végrehajtásában is ugyanilyen egységesen részt veszünk. Mi, a Ruhagyár dolgozói is csatlakoztunk a 20 budapesti üzem felhívásához. A vállalatunkban megjelölt termelési feladatok megvalósításában már eddig is értünk el eredményeket. Meny-nyiségi tervünk teljesítésében négy nap előnyt szereztünk. A gyártmányok minőségét a múlt évhez képest 2,4 százalékkal javítottuk, a termelékenységét 16,6 százalékkal emeltük, önköltségünket 1,6 százalékkal csökkenttük, ezen belül az anyag-takarékosság terén 1,3 száza-

lékot értünk el, az összehasonlítható termékeink költségeit 1,6 százalékkal csökkenttük. Végrehajtottuk 125 százalékkal a műszaki intézkedési tervünket, ami által javult a fegyelem, szervezet-többé vált a munka.

Az elért eredmények nem jogosítanak fel bennünket elbizakodottságra, mert számos tennivalónk van még ahhoz, hogy év végéig üzemünk részleteiben és maradék nélkül eleget tegyen kötelezettségének, hogy minden nehézség nélkül kezdjünk második öt éves tervünk célkitűzéseinek megvalósításához. Ehhez a munkához jelentős segítséget ad a gyár dolgozóinak 220 javaslata, melynek megvalósítása biztosítja annak a jelszónak az érvényesülését, hogy: »Adósság nélkül, megalapozottan kezdjük meg a második öt éves tervünk első esztendejét».

Feladataink nagyok. Mi ezt átérzve, vállaljuk, hogy az éves vállalásom belül a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 38. évfordulója az alábbiakat valósítjuk meg: 1. November 7-ig esedékes 1. kes tervünket 600.000 forinttal teljesítjük túl, amely újabb 1 napi előnyt jelent az

éves vállalás teljesítésében. Ez 2682 darab munkaruhának felel meg.

2. A minőséget úgy kívánjuk javítani, hogy az I. osztályú áru részarányát konfekcionálási hibából 99,1 százalékra és anyaghibával együtt 93,5 százalékra fogjuk teljesíteni.

3. Anyagtakarékosság terén a negyedik negyedév műszaki intézkedési tervében vállalat 420.000 forintos anyagmegtakarításból november 7-ig 220.000 forintot teljesítünk.

a) Több újítás bevezetésével mintegy 20.000 forint bértakarítást érünk el.

4. Az éves felajánlásban vállalt 6,1 százalékos termelékenységi emelkedés-

ből teljesített 4 százalékol november 7-ig további 1 százalékkal növeljük.

5. A tömegszervezetekkel, szakszervezetekkel és a DISZ-szervezettel közösen biztosítjuk, hogy a harmadik negyedév tényszámaihoz viszonyítva a 100 százalékon alul teljesítők számát 10 százalékkal csökkenteni fogjuk oly módon, hogy a sztahanovistákat és «szakma kiváló dolgozóit» bevonjuk az alacsonyabb képességű dolgozók szakmai nevelésébe.

a) A munkafegyelmet úgy javítjuk meg, hogy neveléssel olyan közhangulatot teremtsünk, amely nem tűr meg-lóást és fegyelmezetlenséget. Ezzel 15 százalékkal csökkentjük az igazolatlan és késő-nőzők számát.

Mi, a Szegedi Ruhagyár dolgozói felhívjuk városunk minden üzemének munkásait, vezetőit, hogy felhívásunk nyomán csatlakozzanak kezdeményezésünkhöz, november 7 jobb munkával való megünnepléséhez. Ezzel is segítsük elő pártunk márciusi határozatának megvalósítását, népünk jobb-létét, új öt éves tervünk sikeres megkezdését.

- PÉTER JÁNOS**
vb. titkár
KÜLÜS SÁNDORNÉ
DISZ-titkár
CSOMOR SÁNDORNÉ
ÜB. elnök
NAGY ERNŐ
igazgató
BOZÓ BÉLA
a könnyűipar kiváló dolgozója
KORÁNYI MÁTYÁS
a szakma kiváló dolgozója
KÓKAI JÁNOSNÉ
a szakma kiváló dolgozója
KOZMA ISTVÁN
a szakma kiváló dolgozója

Csatlakozások a felhíváshoz

Csütörtökön délután röpgyűlést tartottak több szegedi üzemben, — ahol már befejezték a kölcsönjegyzést, — s csatlakoztak a ruhagyári dolgozók versenyfelhívásához.

A SZEGEDI VÁSÁNTÖDÉBEN Német Ferenc elvtárs, a Ruhagyár kiküldötte ismertette a versenyfelhívást, amelyet a dolgozók egyhangú helyesléssel fogadtak. Kovács Attila elvtárs, a pártszervezet titkára, ismertette a vállalat vezetőségének csatlakozó vállalatát, amely szerint a 1955. évi teljes termelési tervet — az éves felajánlásban vállalt kilenc nappal szemben — 18 nappal az év befejezése előtt teljesítik. Ezután az üzem dolgozói felajánlásokat tettek és több versenyfelhívás is született.

A SZEGEDI CIPÓGYÁR Moszkvai körüti részlegének munkásai is eleget tettek hazafias kötelességüknek, mindannyian jegyeztek békekölcsön-t. Tegnap délután ők is csatlakoztak a ruhagyári versenyfelhívásához. Igéretet tettek, hogy megszűntetik az eddigi lemaradást és javítják a minőséget.

A SZEGEDI SZALAMI-GYÁRBAN tegnap délután öt órakor gyűlést össze az ünnep-

nepségre a dolgozók. Az ünnepségen Balogh István elvtárs, a városi pártbizottság titkára tolmácsolta a pártbizottság köszönetét az üzem dolgozóinak a békekölcsönjegyzésben mutatott jó munkájukért. Ezután felolvasták a ruhagyári versenyfelhívást, amelyet a Szalámigyár dolgozói nagy lelkesedéssel fogadtak el.

A SZEGEDI GYUFAGYÁR-BAN is csatlakoztak a felhíváshoz. Vállalták, hogy az évi tervnek erre az időszakára eső részét megtakarított faanyagból hárommillió doboz gyufával túlteljesítik. A gyártmányok minőségét 85 minőségi pontra akarják emelni az elmúlt évi 79 minőségi ponttal szemben. A technológiai előírásokat megtartják és a társadalmi ellenőrzést még jobban kísérik.

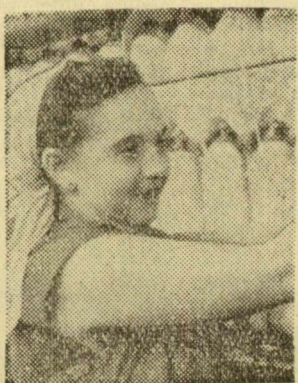
A SZEGEDI ECSETGYÁR-BAN tegnap tartott röpgyűlésen Tulkán István elvtárs, a Szeged Városi Párt-végrehajtó-bizottság osztályvezetője mondott köszönetet a dolgozóknak a békekölcsönjegyzésben elért eredményekért. Ezután a ruhagyári dolgozók küldöttségének vezetője, Tóth József elvtárs ismertette a felhívást, melyhez az üzem dolgozói egyhangú lelkesedéssel csatlakoztak.

AKIK PÉLDÁT MUTÁTNAK

SZALMA JÁNOS,

a Mihályteleki általános iskola igazgatója 1830 forint fizetéséből 1700 forint béké-kölcsönt jegyzett

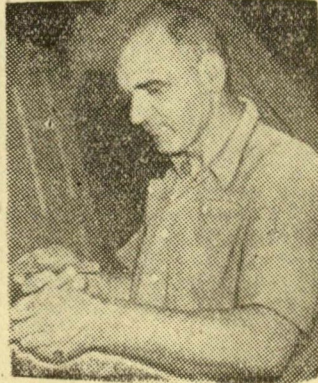
BERTA MÁRIA,

a Szegedi Textilművek kormánykiváltott dolgozója 1094 forintos havi fizetéséből 700 forintot jegyzett

KÁDÁR IMRE,

a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat dolgozója 8—900 forintos fizetéséből 600 forintot jegyzett

SZABÓ FERENC,

a Felszabadulás Asztalos KSZ dolgozója, a Délmagyarországi levelezője 1300 forint fizetéséből 800 forintot jegyzett